

РЕШЕНИЕ

№ 161

гр. Пазарджик , 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и пети януари, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Таня Петкова

при участието на секретаря Соня Захариева
като разгледа докладваното от Таня Петкова Административно наказателно
дело № 20205220201699 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от В. С. Ш., ЕГН *****, с адрес с. Д., обл. Пазарджик, ул. „20-та“ № 14, против Наказателно постановление № 05239 от 21.10.2020 г. на Председателя на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата гр. София, с което е наложена глоба в размер на 400 лева на основание чл.65 ал.1 във вр. с чл.55 ал.2 от ЗСБТ и глоба в размер на 400 лева на основание чл.65 ал.1 във вр. с чл.57 ал.2 във вр. с ал.1 т.2 и т.3 от ЗСБТ.

Релевираните в жалбата оплаквания се свеждат до незаконосъобразност на обжалваното НП, поради допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон, поради което се иска неговата отмяна и присъждане на сторените разноси.

Жалбоподателят, редовно призован не се явява лично, но изпраща процесуален представител, който поддържа жалбата и излага аргументирано становище относно незаконосъобразността на НП, като пледира за неговата отмяна.

Въззиваемата страна в съдебно заседание се представлява от процесуален

представител, който оспорва жалбата и излага становище за законосъобразност на НП, подкрепено и с представени писмени болевки, като пледира за потвърждаване на санкционния акт. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Като взе предвид изложените в жалбата оплаквания и становищата на страните и прецени събраните по делото гласни и писмени доказателства, при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят В.Ш. е санкциониран с обжалваното НП при следната установена фактология:

На 02.10.2020 г. била извършена проверка от служители на ДКСБТ на пазар на производителите „Пазар на производителя- Пазарджик” АД в с. Огняново, обл. Пазарджик, местност „Долна Ада”. В хода на проверката било установено, че жалбоподателят извършвал продажби на едро на налични храни на територията на пазара, без да е търговец, регистриран по реда на Търговския закон или Закона за кооперациите или лице регистрирано по Закона за подпомагане на земеделските производители или по съответното законодателство на държава-членка на ЕС или друга държава-страна по споразумението за Европейското икономическо пространство.

Жалбоподателят не представил на проверяващите поисканите от тях документи, удостоверяващи регистрацията на лицето и такива до приключване на проверката, която започнала в 07,00 часа и продължила до 08,30 часа.

Въпросната стока- зеле, била изложена за продажба на територията на пазара, а продажбите били извършвани от л.а. „Л.“ с рег. № *** и ремарке с рег. № ***. Жалбоподателят използвал кантари на съседни търговци.

Жалбоподателят не съхранявал и не представил на проверяващите документи за произход, собственост и безопасност на наличната хранителна стока- зеле- в кашони от банани по 7-98 кг, общо около 250 кг. Тези документи били поискани от проверяващите с цел извършване на контролна покупка на 1 кашон зеле по 7-8 кг на цена от 0,40 лв./кг или общо 3,00 лева.

За констатираното проверяващите изготвили и снимки.

Всичко това според контролните органи съставлявало нарушение на чл.55 ал.2 от ЗСБТ и на чл.57 ал.2 във вр. с ал.1 т.2 и т.3 от ЗСБТ.

По повод на горните констатации св. Е.Г.- инспектор в ДКСБТ- София, съставил против жалбоподателя АУАН № 0005239 от 02.10.2020 г. в негово присъствие и в присъствието на двама свидетели. Актът бил предявен и връчен срещу подпис на жалбоподателя, който собственоръчно вписал обяснение, че ще представи допълнителни документи в тридневен срок.

В срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН в ДКСБТ- София не било депозирано писмено възражение срещу съставения АУАН, което не било уважено от АНО и на 21.10.2020 г. въз основа на акта било издадено атакуваното НП. Последното било връчено лично на санкционираното лице на 02.11.2020 г. (л.4, л.9). Жалбата против НП е подадена от санкционирания чрез АНО до РС- Пазарджик, по пощата на 09.11.2020 г., което се установява от пощенското клеймо на плика (л.7), поради което жалбата се явява процесуално допустима, като подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, от лице, активно легитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП и пред компетентния съд.

Гореописаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства и показанията на актосъставителя- св. Е.Г.. Съдът кредитира изцяло събраните писмени и гласни доказателства, които по съществото си са достоверни и непротиворечиви, като по категоричен начин очертават гореописаната фактическа обстановка. По делото не се твърдят и не са установени обстоятелства, от които да следва, че свидетелят е заинтересован от изхода на административното производство.

Предвид изложеното, като съобрази доводите изложени в жалбата и становищата на страните, но и като е задължен да извърши цялостна служебна проверка относно законосъобразността и правилността на атакуваното наказателно постановление, в случая от правна страна съдът приема, че жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**, поради следното:

При извършената служебна проверка за правилното приложение на процесуалния и материалния закон, съдът констатира, че АУАН и НП са съставени от компетентни органи. Проведеното против жалбоподателя административнонаказателно производство е започнало със съставяне на АУАН в съответствие с разпоредбите на ЗАНН. В това производство при съставяне на акта

и издаване на процесното наказателно постановление обаче не са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на [чл.42](#) и [чл.57](#) от ЗАНН. Съдът счита, че в АУАН и НП не са описани всички обстоятелства, включващи се във фактическия състав на вменените нарушения.

На първо място в описанието на нарушението е посочено единствено по отношение на стоката, че е зеле в кашони от банани по около 7-8 кг и с общо тегло около 250 кг. Не стана ясно тези кашони от банани представляват транспортни опаковки и дали стоката е била в количество съгласно правилника за организацията, дейността и охраната на стоково тържище „Пазар на производителите- Пазарджик“ АД. Освен това в АУАН и в НП не са посочени извършени ли са продажби от страна на жалбоподателя, колко, на кого са продадени стоките, в какви количества и на какви цени на едро или на дребно, имало ли е изобщо обявени цени на предлаганата стока.

Посоченото в описанието на нарушенията, а именно че „документите за произход на стоката били поискани, за да се извърши контролна покупка на един кашон зеле на цена от 0,40 лв./кг или общо 3,00 лева“, също не може да внесе яснота по отношение на горните обстоятелства. Не става ясно от къде е почерпена информация за цена 0,40 лв./кг, обявена ли е била и как, дали това е цена на едро или на дребно, също не става ясно. В съдебно заседание св. Г. заяви, че не е имало обявена продажна цена на стоката, както и че време на проверката не имало сключена сделка. Той не посочи и да е констатирал въобще продажби на зеле от страна на жалбоподателя, като заяви също, че последният не е имал кантар. В този ред на мисли доказателствено необезпечено от страна на АНО остана и посоченото в описанието на нарушенията твърдение, че жалбоподателят използвал кантари на съседни търговци, още повече че св. Г., участвал в проверката, заяви не е установил извършени продажби от страна на жалбоподателя.

Дори и обаче да се допусне хипотетично, че не са налице посочените нарушения на процесуалния закон, съдът намира, че вменените на жалбоподателя нарушения не са доказани до необходимата степен на несъмненост.

Констатациите в акта и НП, които не се оспорват фактически, се установяват от показанията на св. Г., които посочи, че жалбоподателят се намирал на територията на пазара и че имал разположена стока-зеле в автомобил „Л.“ и ремарке. Свидетелят сочи още, че не е имало кантар. Не е имало обявена

продажна цена на стоката, която била в кашони, които по неговите думи били с тегло 10-15 кг, като количеството на зелето било установено от него на око. Св. Г. също така беше категоричен, че не е извършил контролна покупка, нито е видял жалбоподателят да е извършил продажби, докато е бил на територията на пазара и е извършвана проверка. Заяви също, че при поискване жалбоподателят не представил документи за собственост на стоката, като си мълчал и само заявил, че имал болна жена. Впоследствие от възражението му срещу съставения акт, разбрал, че това количество зеле било негово производство, което отглеждал за собствена консумация, като останалото количество решил да продаде.

Не се оспорват обстоятелствата, че жалбоподателят е пребивавал на пазара на производителя, на посоченото в акта и НП място, както и че не е представил поисканите му от контролните органи документи за регистрация като търговец по предвидения в закона ред. При това положение несъмнено жалбоподателят не е имал право да осъществява сделки на територията на пазара по аргумент на чл.55 ал.2 от ЗСБТ. По делото обаче не са ангажирани доказателства за сключена от него сделка (продажба) с предмет процесното зеле в количество около 250 кг. Проверяващият орган не е осъществил контролна покупка, както сам посочи, а ив самото НП е отразено, че били поискани документи за собственост и произход на стоката „с цел да се извърши контролна покупка“, но такава в крайна сметка не е била реализирана. Липсва и издаден съответен документ, доказващ осъществяване на сделка от страна на жалбоподателя на стоковото тържище. Обстоятелството, че се е намирал на това място в момента на проверката, не води автоматично до извода, че жалбоподателят е продавач на едро на процесната стока- зеле, какъвто извод е направил актосъставителя, а впоследствие и наказващия орган. Самият жалбоподател при извършената му проверка не е заявил изрично пред контролния орган, че стоката е негова. Това обстоятелство се потвърди и от св. Г., който посочи „човекът само си мълчеше“. В този смисъл е неизяснено и поради какви причини жалбоподателят не е представил документи за собствеността и произхода на стоката, което пък може да означава тъкмо защото е възможно той да не е собственик и производител на тази стока.

При положение, че липсват убедителни доказателства за това, че изложената за продажба стока- зеле е била собственост на жалбоподателя и обстоятелството, че от доказателствата по делото категорично се установява, че жалбоподателят не е извършвал сделки с тази хранителна стока, то същият не имал качеството на продавач (търговец), още по-малко на едро, а от там не е имал и задължението да

съхранява и носи документи за регистрацията му като търговец по съответния ред и такива за безопасност, произход и собственост на стоката.

Тези изводи съдът формира, като съобрази, че съгласно чл.3а ал.1 от ЗСБТ, пазар на производителя е място и инфраструктура за търговия на едро с налични храни и цветя, където стоката от земеделски производители може да се манипулира, окачествява, етикетира и партидизира за по-нататъшна продажба на вътрешния пазар или за износ. Това означава, че за да бъде субект на вмененото задължение жалбоподателят следва да е извършвал търговска сделка на едро. Съгласно §2 т.10 от ДР на ЗСБТ „търговска сделка на едро“ представлява продажба на количество не по-малко от единичната транспортна опаковка, когато стоката е опакована, или на количество, определено с правилника за организацията, дейността и охраната на съответното тържище или пазар на производителите, когато стоката не е опакована.

Освен това ВАС е имал повод да се произнесе, че „продажба на едро“ и „търговия на едро“, т.е. дейността осъществявана на стоково тържище, пазар на производителите или в самостоятелен обект, респ. „извършването на търговски сделки на едро“, не са равнозначни понятия, тъй като търговията на едро принципно предполага сключването от търговеца на сделки за продажби на стоки в количества по-големи от една транспортна опаковка, и то не на потребител, а на търговци, извършващи последващи препродажби на стоките, като са различни и цените на стоките при търговията на едро и на дребно (виж Решение 4071/24.04.2002 г. по адм. д. № 7031/2001 г. на ВАС).

Макар ЗСБТ да не съдържа легална дефиниция на понятието „транспортна опаковка“, то такава дава разпоредбата на §1 т.15.1 б. „в“ от Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки, където се казва, че *„транспортна опаковка“* или *„третична опаковка“* (за разлика от описаните в б. б. „а“ и „в“ на този нормативен текст търговска (първична) опаковка и групова (вторична) опаковка), *е опаковката, замислена за улесняване на пренасянето и транспорта на брой артикули или групови опаковки, за да се предотвратят физическото манипулиране с тях или повредите при транспортирането.* Наредбата за изискванията за етиктирането и представянето на храните също дава легална дефиниция на термина *„транспортна опаковка“* - *тази, която обвива опакована или неопакowana храна за предпазването ѝ от замърсяване и увреждане при транспортирането ѝ.* Съгласно чл.26 ал.1 от същата Наредба, *„когато няколко*

единични опаковки са поставени в транспортни опаковки, върху последните се обявяват данните по [чл.6 ал.1 т.т.1, 5, 6, 8 и 12 от Наредбата](#), както и нетното количество и броят на единичните опаковки".

Съдът счита, че с оглед на посоченото по-горе, подходът на наказващият орган да приеме, че жалбоподателят е автор на това нарушение само поради факта, че същият се е намирал на територията на стоковото тържище и до хранителна стока е необоснован. Авторството на нарушението не може да се предполага, а следва да се докаже по безспорен и несъмнен начин с убедителни доказателства. Доколкото липсват безспорни доказателства за извършена продажба от страна на жалбоподателя, то той не би могъл да бъде субект на вмените му нарушения.

Съгласно чл.57 ал.2 от ЗСБТ продавачът на стоково тържище и на пазар на производителите е длъжен да съхранява и предоставя документите по ал.1 т.т.2 и 3. Последната въвежда задължение за продавача на стоково тържище и на пазар на производителите да предоставя на купувачите нормативно изискуемите документи, които придружават стоката, относно нейната безопасност или декларация от производителя, когато такива документи не се издават (чл.57 ал.1 т.2 от ЗСБТ), както и документи за произхода и собствеността на стоката (чл.57 ал.1 т.3 от ЗСБТ). С оглед обстоятелството, че не се доказва, че жалбоподателят е притежавал качеството „продавач“, то същият не е имал и задължението да съхранява и представя изброените в ал.1 на чл.57 от ЗСБТ документи.

Вследствие гореизложеното незаконосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за извършени от него нарушения на разпоредбите на чл.55 ал.2 от ЗСБТ и на [чл.57 ал.2](#) във вр. с чл.57 ал.1 т.2 и т.3 т ЗСБТ.

На последно място, но не по значение, съдът счита, че дори и хипотетично да се допусне, че В.Ш. е осъществил вмененото му нарушение, то следва да се има предвид, че същото само формално е било извършено, предвид количеството на предлаганата стока и това, че в крайна сметка той е бил допуснат до пазар на производителя, заради неизпълнение на задължения от страна на организатора на пазара на производителя, съгласно Правилника за организацията, дейността и охраната на въпросния пазар на производителя. Организаторът на пазара е следвало в изпълнение на чл.52а ал.1 т.4 от ЗСБТ да изисква стоките, предназначени за продажба да се придружават от документи за произход,

качество, безопасност и т.н. Очевидно е, че ако организаторът на пазара бе изпълнил тези свои задължения, то тогава жалбоподателят не би бил допуснат до територията на пазара да извършва сделки, респ. не би извършил никакво административно нарушение.

Всичко изложено до тук мотивира настоящия съдебен състав да отмени НП като незаконосъобразно.

При този изход на делото неоснователна се явява претенцията на процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство.

По отношение на направеното искане в жалбата за присъждане на разноси, макар и процесуалният представител в съдебно заседание да не е посочил дали поддържа същото, съдът намира че следва да се произнесе и по него. Принципно при този изход на делото жалбоподателят има право на разноси. По делото обаче не са ангажирани от негова страна доказателства за сторени такива. Видно от представения договор за правна помощ (л.25) е, че жалбоподателят не е заплатил и адвокатско възнаграждение на адв. Добрев, като последният е поел да го представлява безплатно. Не е направено и искане по чл.38 ал.2 от Закон за адвокатурата от страна на процесуалния представител за определяне на адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ. При това положение претенцията за присъждане на разноси в полза на жалбоподателя, следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, след анализ на установените обстоятелства и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, Районен съд Пазарджик в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 05239 от 21.10.2020 г. на Председателя на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата гр. София, с което на В. С. Ш., ЕГН ***, с адрес с. Д., обл. Пазарджик, ул. „20-та“ № 14, е наложена глоба в размер на 400 лева на основание чл.65 ал.1 във вр. с чл.55 ал.2 от ЗСБТ и глоба в размер на 400 лева на основание чл.65 ал.1 във вр. с чл.57 ал.2 във вр. с ал.1 т.2 и т.3 от ЗСБТ, като незаконосъобразно.**

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно, искането на процесуалния представител на наказващия орган- ДКСБТ- София за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно искането на жалбоподателя за присъждане на разноси в негова полза.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____